

Prof. dr. Alija SULJIĆ,

Prirodno-matematički fakultet Univerziteta u Tuzli

Edina SULJIĆ, prof.,

JU OŠ „Breške“, Tuzla

BOŠNJAČKE FAMILIJE OPĆINE SREBRENICA: ANTROPOGEOGRAFSKA ISTRAŽIVANJA (I)

Apstrakt: *U radu su istražene i analizirane najvažnije antropogeografske karakteristike razvoja općine Srebrenica do sredine 90-tih godina 20. stoljeća, posebno promjene u ekonomskoj i obrazovnoj strukturi općinskog stanovništva. Posebna pažnja posvećena je teritorijalnom razmještaju, odnosno zastupljenosti pojedinih bošnjačkih familija po naseljima općine, kao i broj domaćinstava te ukupan broj osoba po familijama. Pored navedenog, prikazani su osnovni demografski gubitci bošnjačkih familija općine Srebrenica tokom agresije na nezavisnu državu Bosnu i Hercegovinu, 1992-1995. godine, kao i masovna ubistva bošnjačkih muškaraca poslije okupacije tzv. „Sigurne zone UN Srebrenica“, jula, 1995. godine. Analizirani su i podaci o broju žena hudovica i djece siročadi kao posljedica masovnog ubijanja bošnjačkih muškaraca tokom agresije i genocida, te prikazani po familijama.*

Ključne riječi: *bošnjačke familije, teritorijalni razmještaj, demografski razvoj, žrtve agresije i genocida, žene hudovice, djeca siročad.*

UVOD

Teritorijalni razmještaj stanovništva određenog područja uvjetovan je većim brojem faktora koje možemo svrstati u dvije grupe: fizičkogeografske i antropogeografske. Fizičkogeografski faktori (reljef, klima, tlo, hidrografija, biljni i životinjski svijet) u osnovi imaju primarni značaj u razmještaju ljudi, ali mogu biti značajno modifikovani antropogeografskim faktorima (povijesni, ekonomski, demografski, naučno-tehnički i dr.). Svaki od fizičkogeografskih faktora djeluje neposredno i posredno na razmještaj stanovništva, a najčešće

djeluju zajednički uz određenu međusobnu i uzajamnu modifikaciju. Neki od fizičkogeografskih faktora mogu biti u manjoj ili većoj mjeri modifikovani antropogeografskim faktorima, posebno se to odnosi na tlo, biljni i životinjski svijet. Iako je nemoguće izdvajati značaj pojedinih fizičkogeografskih faktora na razmještaj stanovništva, moramo naglasiti da reljef ima gotovo primarni značaj i uticaj na razvoj naseljenosti na Zemlji. Svojim morfometrijskim, morfološkim, pa i morfohronološkim osobinama, značajno utiče i modificira ostale fizičkogeografske faktore, a što u konačnosti ima veliki uticaj na razmještaj ljudi na Zemlji. Reljef kao složen element geografske sredine značajno determiniše fizionomiju geografskog predjela, sadržavajući u sebi negativne (depresije), neutralne (ravnice) i pozitivne (uzvišenja) oblike (*Dinić, 2007: 6*).

Ukoliko, uslovno uzevši, zanemarimo uticaj prirodnih faktora na teritorijalni razmještaj stanovništva određenog područja, posebno ako to stanovništvo posmatramo s kulturno-antropoloških obilježja, onda najveći uticaj imaju kompleksni društveni faktori, od kojih su najvažniji historijski, ekonomski, demografski i politički. Svaki od navedenih faktora može imati veći ili manji značaj, ali uglavnom djeluju zajednički uz međusobno preplitanje, modifikovanje i nadopunjavanje.

Najveći značaj, ali i uticaj, za razvoj naseljenosti i razmještaj stanovništva na području općine Srebrenica imali su historijski, politički, demografski i ekonomski faktori. Historijske i političke prilike tokom 19. vijeka, kao i u prvoj polovini 20. vijeka značajno su uticale i predodredile demografski razvoj područja općine Srebrenica, posebno kada je u pitanju teritorijalni razmještaj bošnjačkih familija u ovoj općini do početka 90-tih godina 20. vijeka.

U ovom radu istražiti ćemo i analizirati razmještaj i ratna stradanja bošnjačkih familija na području općine Srebrenica početkom 90-tih godina 20. vijeka. Teritorijalni razmještaj utvrđen je na osnovu zvaničnog popisa stanovništva koji je sproveden u prvoj polovini mjeseca aprila 1991. godine.

UKRATKO O BOŠNJAČKIM IMENIMA (PREZIMENIMA)

Pod pojmom familija podrazumijevamo porodice i pojedince koji imaju zajedničko prezime bez obzira da li među njima ima ili nema krvnog srodstva. Za veći dio područja općine Srebrenica, posebno za seoska naselja koja nisu bila izložena značajnijim imigracijama, možemo reći da zajedničko prezime podrazumijeva, uglavnom, i krvno srodstvo, tj. zajedničko porijeklo. Istina, ima i slučajeva promjene familijarnog imena, odnosno, prezimena, ali ti slučajevi nisu

česti kod osoba muškog spola. Međutim, kod osoba ženskog spola prilikom udaje bio je običaj da se uzme prezime od supruga.

Bošnjačka imena (prezimana) imaju uglavnom orijentalnu imensku osnovu uz česti sufiks *ović* ili *ić*. Istina, ima i imena (prezimana) koja imaju slavensku, ilirsku, germansku, romansku ili neku drugu imensku osnovu. Za razliku od imena, koja su stara koliko i sam čovjek, prezimana su kasnijeg porijekla, a kod Bošnjaka se formiraju tokom 19. i 20. stoljeća. Prezimana nisu podložna čestim promjenama kao što je to slučaj kod osobnih imena, jer ih često naslijedimo od roditelja, kod Bošnjaka uglavnom po očevoj liniji (patronimici), a rjeđe po majci (matronimici). Pored patronimskog ili matronimskog porijekla, prezimana su nastala i po nekim drugim osnovama, kao naprimjer, po zanimanju, porijeklu, mjestu rođenja, prirodnim pojavama i dr. (*Šimunović, 2009: 151-153*). Neophodno je napomenuti da bošnjačka lična imena orijentalnog porijekla nisu u potpunosti sačuvala izvornost jezika iz kojih su preuzeta (arapski, perzijski, starohebrejski i turski), već su manjim ili većim dijelom prilagođena glasovnim, morfološkim i akcenatskim karakteristikama našeg jezika (*Smailović, 1990: 55*).

Osnovna tema istraživanja ovog rada je geografski razmještaj bošnjačkih familija (prezimana) i ratna stradanja na području općine Srebrenica, a ne lingvistički, odnosno onomastički (preciznije antroponomastički) pristup o nastanku, etimologiji, fonetici, semantici i drugim karakteristikama osobnih imena. Čitatelje koje zanimaju etimološke, semantičke ili neke druge osobine bošnjačkih imena upućujemo na knjigu *dr. Ismeta Smailovića Muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini*, u izdanju Mešihata Islamske zajednice Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1990.

VAŽNIJE DEMOGRAFSKE KARAKTERISTIKE OPĆINE SREBRENICA

Posljednjim popisom stanovništva Bosne i Hercegovine u okviru bivše zajedničke države, tzv. SFRJ, popisano je i stanovništvo općine Srebrenica koje je imalo normalan demografski razvoj poslije Drugog svjetskog rata. Ovaj popis, sa aspekta demografskih, političkih, etničkih i drugih prilika u današnjoj Bosni i Hercegovini, ima nemjerljiv značaj i neophodno je rezultate tog popisa u potpunosti statistički obraditi i publikovati.

Promjena ukupnog broja stanovnika na području općine Srebrenica poslije Drugog svjetskog rata, iako pozitivna, nije bila u skladu s prirodnim kretanjem stanovništva ove općine. Naime, znatno veći broj djece bio je rođen u općini nego što su to pokazivali rezultati popisa o ukupnoj promjeni broja stanovnika

između susljednih popisa, jer je područje općine Srebrenica bilo zahvaćeno emigracijskim procesima. Iz raspoloživih statističkih podataka može se uočiti da je općina Srebrenica u periodu 1961-1991. godine, zbog emigracije stanovništva, izgubila preko 13.000 osoba, što je ustvari razlika između ukupnog i prirodnog priraštaja stanovništva (*Suljić, 2011: 29*). Ovaj gubitak u stvarnosti je i veći ako uzmemo u obzir da bi dio ovog stanovništva, da se nije iselio, sudjelovao u bioreprodukciji i time pozitivno uticao na rast ukupnog broja općinskog stanovništva. Stopa ukupnog rasta općinskog stanovništva u periodu 1961-1991. godina iznosila je 25,21%; sa 29.283 osobe u 1961. na 36.666 osoba u 1991. godini.

Stopa prirodnog priraštaja u općini Srebrenica bila je iznad bosanskohercegovačkog prosjeka i kretala se od 25,3‰ (1961.) do 20,3‰ (1978.), dakle vrlo visok tip prirodnog priraštaja. Ovakav tip prirodnog priraštaja zadržao se kod bosanskohercegovačke populacije samo u intervalu od 1961. do 1966. godine (*Suljić, 2011: 33*). Poslije 1978. godine dolazi do postepenog smanjenja stope prirodnog priraštaja tako da je u 1991. godini iznosila 13,2‰ (umjereni tip). Treba napomenuti da je proces tranzicije mortaliteta kod općinskog stanovništva započeo prije Drugog svjetskog rata, a proces tranzicije nataliteta oko 40 godina kasnije, tj. početkom 70-tih godina 20. stoljeća.

Ukupne društveno-ekonomske promjene u Bosni i Hercegovini 70-tih i 80-tih godina 20. stoljeća odrazile su i na područje općine Srebrenica, prije svega na povećanje novih radnih mjesta i potražnje za stručnom radnom snagom. Ovo je direktno uticalo na porast broja pismenih i obrazovanih osoba, prije svega osoba sa srednjom i visokom stručnom spremom. Produženi period školovanja muškog i ženskog stanovništva neposredno se odrazio na natalitet, zbog kasnijeg stupanja u brak osoba koje se školuju, a posredno preko traženja odgovarajućeg zaposlenja i odgađanja braka zbog sticanja odgovarajućih ekonomskih uslova.

Radi ilustracije navodimo nekoliko primjera kako se mijenjala obrazovna struktura stanovništva općine Srebrenica u periodu 1961-1991. godine. Tako je, npr., u 1961. godini stopa nepismenosti općinskog stanovništva iznosila 43,95% od ukupnog stanovništva starosti 10 i više godina (u BiH 32,50%). Najveći broj nepismenih bio je među osobama ženskog spola, čak 74,6% od ukupnog broja nepismenih osoba općine (u BiH 76,4%). Iako se udio nepismenog stanovništva značajno smanjio do 1991. godine, stopa nepismenih iznosila je 15,50% (u BiH 9,90%) u ukupnom stanovništvu općine starom 10 i više godina. Međutim, i dalje je bio visok udio ženskog u ukupnom nepismenom stanovništvu općine, čak 83,10% (u BiH 83,00%) (*Suljić, 2011: 33*).

Promjene u obrazovnoj strukturi pozitivno su se odrazile i na školsku spremu općinskog stanovništva, iako ispod bosanskohercegovačkog prosjeka. Tako je, npr., u 1961. godini obrazovna struktura imala sljedeće karakteristike: bez školske spremne bilo je 66,94% od ukupnog stanovništva općine starog 10 i više godina (u BiH 51,37%); sa završena 4 razreda osnovne škole bilo je 29,95% (u BiH 37,36%); sa završenom osnovnom školom 1,29% (u BiH 4,06%); sa školom za KV i VK radnike 0,78% (u BiH 4,23%); gimnazijom 0,15% (u BiH 0,60%); sa školom za srednji stručni kadar 0,66% (u BiH 1,46%); sa višom školom 0,05% (u BiH 0,35%) i sa završenim fakultetom i visokim školama 0,15% (u BiH 0,50%) (*Suljić, 2011: 54*).

Radi uslovne komparacije¹ navest ćemo i promjene u obrazovnoj strukturi općinskog stanovništva prema popisu 1991. godine. Obrazovna struktura imala je sljedeće karakteristike: bez školske spremne bilo je 20,46% od ukupnog stanovništva općine starog 15 i više godina (u BiH 14,07%); sa završena 1-7 razreda osnovne škole bilo je 25,34% (u BiH 17,47%); sa završenom osnovnom školom 29,72% (u BiH 24,43%); sa završenom srednjom školom 18,35% (u BiH 32,61%); sa višom školom 1,40% (u BiH 2,76%) i visokim školama 1,66% (u BiH 3,67%) (*Suljić, 2011: 55*).

Svakako da su ove promjene u obrazovnoj strukturi bile značajne, ali ipak nedovoljne s obzirom na znatno višu razinu obrazovanja u većini evropskih zemalja u drugoj polovini 20. stoljeća. Dakle, ukupne društveno-ekonomske promjene na području općine Srebrenica odrazile su se, ne samo na prirodno, mehaničko i ukupno kretanje stanovništva, već i na obrazovnu, ekonomsku i etničku strukturu, promjene u broju i veličini domaćinstava i dr.

Značajniji ekonomski razvoj zahvatio je područje općine Srebrenica 80-tih godina 20. stoljeća, a ogleda se u značajnom smanjenju udjela zaposlenih u primarnom sektoru te povećanju udjela zaposlenih u sekundarnom i tercijarnom sektoru djelatnosti.

Prema rezultatima popisa stanovništva 1961. godine struktura općinskog aktivnog stanovništva prema djelatnostima bila je sljedeća: poljoprivreda i ribarstvo - 80,4% (u BiH 58,1%), industrija i rudarstvo - 3,2% (u BiH 13,0%), građevinarstvo - 4,1% (u BiH 4,5%), šumarstvo - 2,1% (u BiH 2,2%), saobraćaj - 0,2% (u BiH 3,3%), trgovina i ugostiteljstvo - 0,8% (u BiH 2,8%), zanatstvo - 1,8% (u BiH 2,7%), stambeno-komunalna djelatnost - 0,2% (u BiH 0,9%),

¹ Naime, metodologija popisa stanovništva iz 1961. i 1991. godine nije identična pa zbog toga dolazi do metodoloških odstupanja prilikom prikazivanja nekih od statističkih obilježja stanovništva koja su popisana tokom popisa. U popisu stanovništva 1961. godine metodološki je propisano da se za donju granicu starosti uzme navršениh 10 godina života prilikom uzimajući podataka o obrazovnoj strukturi stanovništva, a prema metodologiji popisa stanovništva 1991. godine donja granica starosti bila je navršениh 15 godina života.

državna uprava i pravosuđe – 1,0% (u BiH 2,3%), kulturna, prosvjetna i naučna djelatnost – 0,7% (u BiH 1,8%), zdravstvene i socijalne djelatnosti – 0,8% (u BiH 1,4%) i ostale djelatnosti – 0,1% (u BiH 1,3%) (*Suljić, 2011: 51*).

U periodu od 30 godina došlo je do značajnih promjena u strukturi aktivnog stanovništva općine Srebrenica prema djelatnosti, tako da je prema popisu stanovništva 1991. godine navedena struktura bila sljedeća: poljoprivreda i ribarstvo – 26,8% (u BiH 13,5%), industrija i rudarstvo – 29,5% (u BiH 33,7%), građevinarstvo – 12,7% (u BiH 10,1%), šumarstvo – 4,3%, (u BiH 2,3%), vodoprivreda – 0,2% (u BiH 0,3%), saobraćaj i veze – 3,6% (u BiH 6,0%), trgovina – 4,3% (u BiH 7,9%), ugostiteljstvo i turizam – 1,6%, (u BiH 3,2%), zanatstvo i lične usluge – 1,6%, (u BiH 2,8%), stambeno-komunalne djelatnosti i uređenje naselja i prostora – 0,7% (u BiH 1,5%), finansijske, tehničke i poslovne usluge – 0,6% (u BiH 2,4%), obrazovanje, nauka, kultura i informacije – 2,9% (u BiH 4,6%), zdravstvo i socijalna zaštita – 2,0% (u BiH 3,7%), društveno-političke zajednice, samoupravne interesne zajednice i društveno-političke organizacije – 2,5% (u BiH 4,2%). S nepoznatom djelatnošću bilo je 6,3% aktivnog stanovništva općine Srebrenica (u BiH 4,0%) (*Suljić, 2011: 52*).

TERITORIJALNI RAZMJESTAJ BOŠNJAKA NA PODRUČJU OPĆINE SREBRENICA

Prema podacima popisa stanovništva 1991. godine općina Srebrenica zahvatala je površinu od 533 km² na kojoj je živjelo 36.666 stanovnika, a prosječna gustina naseljenosti iznosila je 68,8 stan./km². Najmnogobrojnije bilo je bošnjačko stanovništvo – 74,20%, zatim srpsko – 22,70%, a iz reda ostalih bilo je 2,10% od ukupnog općinskog stanovništva. Ukupno je bilo 8.402 domaćinstva, koja su prosječno brojala 4,4 člana, kao i 9.343 porodice među kojima 6.778 homogenih bošnjačkih, 2.334 homogene srpske i 231 etnički heterogena porodica.²

Na području općine Srebrenica 1991. godine bilo je 80 naseljenih mjesta, uključujući i gradsko naselje Srebrenicu. Prema podacima popisa stanovništva 1991. godine u 12 općinskih naselja živjeli su samo Bošnjaci; ukupno 3.871 osoba, ili 14% od ukupnog broja Bošnjaka u općini, odnosno 10,6% od ukupnog broja stanovnika općine Srebrenica, a u pet općinskih naselja živjeli su samo Srbi;

² Pod etnički homogenom porodicom podrazumijevamo istu etničku pripadnost supružnika. Izvor podataka: *Popis stanovništva, domaćinstava, stanova i poljoprivrednih gazdinstava 1991. godine. Porodice u Republici Bosni i Hercegovini: rezultati za Republiku i po općinama, Statistički bilten 236., Sarajevo, 1994. godine, str. 95 i 128.*

ukupno 551 osoba, ili 6,6% od ukupnog srpskog stanovništva općine (Suljić, 2011: 57).

Bošnjačko stanovništvo činilo je apsolutnu većinu u 57 općinskih naselja u kojima je živjelo ukupno 30.576 stanovnika, ili 83,4% od ukupnog općinskog stanovništva, a od toga 26.930 Bošnjaka, ili 97,7% od ukupnog bošnjačkog stanovništva općine Srebrenica. Dakle, samo su 642 Bošnjaka, ili 2,3% od ukupnog broja Bošnjaka u općini, živjela u naseljima u kojima su bili etnička manjina (Suljić, 2011: 57).

VAŽNIJI DEMOGRAFSKI POKAZATELJI STRADANJA BOŠNJAKA OPĆINE SREBRENICA TOKOM AGRESIJE I GENOCIDA 1992-1995. GODINE

Agresijom državne zajednice, Srbije i Crne Gore, kasnije Savezna Republika Jugoslavija, na nezavisnu državu Bosnu i Hercegovinu, tokom 1992-1995. godine, sa ciljem totalnog etničkog čišćenja teritorija koje su bile naseljene nesrpskim stanovništvom u cilju stvaranja Velike Srbije, rezultiralo je masovnim zločinima nad nesrpskim, uglavnom, bošnjačkim stanovništvom svih uzrasta. Najmasovnije zločine srpske snage činile su na području bosanskog Podrinja, bosanske Krajine i bosanske Posavine, a posebno u dijelu Srednjeg Podrinja, odnosno u općinama Bratunac, Srebrenica, Vlasenica i Zvornik gdje je, prema procjenama, ubijeno više od 15.000 osoba bošnjačke nacionalnosti, uključujući i žrtve genocida.

Tokom trajanja agresije na državu Bosnu i Hercegovinu, od 1992. do 1995. godine, na području općine Srebrenica ubijeno je oko 1.100 osoba bošnjačke nacionalnosti (prosječne starosti 34,0 godine), među kojima oko 200 osoba ženskog spola i preko 60 maloljetnih osoba. Iza ubijenih, oženjenih muškaraca, ostalo je preko 500 hudovica i više od 940 djece siročadi (Suljić, 2017: 327, 328).³

U toku izvršenja zločina genocida u tzv. „Sigurnoj zoni UN Srebrenica“, jula 1995. godine, srpske snage ubile su preko 8.000 osoba bošnjačke nacionalnosti, raznih uzrasta, među kojima je bilo žena i djece. Najveći broj ubijenih u genocidu bio je s područja općine Srebrenica, preko 50% od ukupnog broja žrtava genocida. Prema obrađenim podacima, koji obuhvataju nešto više od 95% žrtava genocida s područja općine Srebrenica, ubijeno je preko 4.300 osoba (prosječne starosti 37,4 godine) među kojima je više od 280-ero djece i

³ Podaci o žrtvama agresije (poginuli, hudovice i djeca siročadi poginulih) obuhvataju samo prijeratne stanovnike općine Srebrenica i čine oko 95% obrađenih podataka.

38 osoba ženskog spola. Iza ubijenih ostalo je više od 2.900 hudovica i preko 4.200 djece siročadi, među kojima preko 130 djece bez oba roditelja (*Suljić, 2017: 332, 333*).

STRADANJE BOŠNJAKA PO FAMILIJAMA I NASELJENIM MJESTIMA OPĆINE SREBRENICA TOKOM AGRESIJE I GENOCIDA 1992-1995. GODINE

Bošnjačko stanovništvo općine Srebrenica bilo je raspoređeno u više od 430 familija, uključujući i preko 30 familija etničkih mješovitih brakova, prije svega sa pripadnicima albanske, hrvatske i srpske nacionalnosti. Posebno je bilo teško utvrditi etničku pripadnost djece koja su rođena u tzv. etnički mješovitim brakovima između Bošnjaka i Albanaca jer su se, prema popisu stanovništva 1991. godine, supružnici, a time i maloljetna djeca izjašnjavali kao „Muslimani“, u nacionalnom smislu. Taj problem prisutan je i danas, jer se članovi takvih porodica izjašnjavaju različito u smislu nacionalne pripadnosti, posebno što se u postdejtonskoj Bosni i Hercegovini mogu ostvarivati različita politička i građanska prava ako se izjasne da pripadaju etničkim manjinama. Slično je to i kod etničkih Roma, a koji pripadaju islamskoj vjeroispovijesti. Radi naučne i stručne objektivnosti neophodno je napomenuti da su u ovim antropogeografskim istraživanjima izostavljene i pojedine bošnjačke familije koje su imale po jednog ili dva člana, a za koje se moglo utvrditi da su se doselile na područje općine Srebrenica do 1991. godine, a čija prezimena, među Bošnjacima, nisu bila uobičajena na području općine Srebrenica. Posebno se to odnosi na osobe koje su se doselile na područje općine Srebrenica do 1991. godine, radi zaposlenja, ili je posrijedi neuspješan brak bošnjačkih žena sa područja općine Srebrenica koje su se udavale na područja drugih općina, a onda se vraćale u mjesto rođenja, same ili sa djecom iz prethodnog braka i pri tome zadržale muževljevo prezime, a koje nije bilo uobičajeno među Bošnjacima općine Srebrenica. Autori ne uzimaju sebi za pravo da određuju koja su to „prava“ i tradicionalna bošnjačka prezimena na području općine Srebrenica, ali se moraju uzeti u obzir i neki realni društveni faktori koji prevladavaju među određenim stanovništvom, tj. ustaljena mišljenja, bila ispravna ili ne, jer bi, inače, bila bespredmetna i suvišna podjela prezimena prema geografskom, etničkom, jezičkom ili nekom drugom kriterijumu.

Uzimajući u obzir sve navedeno, a koristeći se podacima popisa stanovništva 1991. godine, biračkim spiskovima, bazama poginulih i nestalih Srebreničana tokom agresije i genocida, 1992-1995. godine, te terenskim

istraživanjima, došlo se do odgovarajućih statističkih podataka koji će biti prezentirani u ovom radu.

U ovom radu autori su izdvojili ukupno 392 familije kao „tradicionalne“ bošnjačke na području općine Srebrenica do 1991. godine, uključujući i 8 familijarnih prezimena gdje su bila samo samačka domaćinstva, tj. bila je prisutna samo po jedan osoba sa ovim prezimenom. To su sljedeća prezimena: *Bajić, Budić, Dolmagić, Ismić, Kopic, Kulagić, Menzilović i Šerifi*. Glavni razlog uključivanja ovih familijarnih prezimena u „tradicionalne“ bošnjačke familije općine Srebrenica je taj što su to, uglavnom, starije osobe i da se ne bi izgubio ili smanjio antroponimski fond Bošnjaka općine Srebrenica.

Statističkom obradom prikupljenih i analiziranih podataka koji obuhvataju preko 90% bošnjačkog stanovništva općine Srebrenica došlo se do sljedećih podataka o broju „tradicionalnih“ bošnjačkih familija u ovoj općini, ukupnom broju domaćinstava, broju porodičnih domaćinstava, ukupnom broju osoba, broju žrtava agresije (1992-1995. godine) i broju žrtava genocida počinjenog poslije okupacije tzv. zaštićene zone UN, Srebrenica, jula 1995. godine (tabela 1).

Tabela 1. Važniji antropogeografski podaci o „tradicionalnim“ bošnjačkim familijama općine Srebrenica u periodu 1991-1995. godine.⁴

Broj familija	Broj domaćinstava		Ukupan broj osoba do 31 marta 1991.	Žrtve agresije na Bosnu i Hercegovinu, 1992-1995.			Žrtve genocida, počinjenog nakon okupacije tzv. „Sigurne zone UN Srebrenica“, jula, 1995. godine		
	ukupno	porodičnih		broj ubijenih (poginulih)	broj hudovica	broj djece siročadi	broj ubijeni	broj hudovica	broj djece siročadi
392	5997	5690	27931	1.085	501	942	4.324	2.902	4.203

Izvori podataka: Popis stanovništva BiH (Dokumentacija FZS, Sarajevo, 2008), Baza poginulih i nestalih pripadnika 28. divizije Drugog korpusa AR BiH; Baza nestalih Federalne komisije za nestale osobe; Baza nestalih i poginulih UG „Žene“ Srebrenice; Baza nestalih i poginulih UG „Drina“ Srebrenica; Baza poginulih i nestalih UG „Šehidske porodice“ Srebrenice: Birački spiskovi za opće i lokalne izbore u Bosni i Hercegovini od 1998. do 2012. godine i Baza bošnjačkih žrtava agresije, genocida i njihovih porodica sa područja općine Srebrenica.

⁴ Detaljnije o demografsko-statističkim posljedicama agresije i genocida na području općine Srebrenica vidjeti u: Suljić, A. (2017) Stradanje Bošnjaka općine Srebrenica tokom agresije i genocida. U: Suljić, A., ur., Stanovništvo i naselja općine Srebrenica: antropogeografska monografija. Knjiga treća. Tuzla: autorsko izdanje, str. 327-336.

NAJVAŽNIJI ANTROPOGEOGRAFSKI POKAZATELJI O „TRADICIONALNIM“ BOŠNJAČKIM FAMILIJAMA OPĆINE SREBRENICA U PERIODU 1991-1995. GODINE

U ovom podpoglavlju bit će prikazani najvažniji antropogeografski podaci (ukupan broj domaćinstava i članova, broj porodičnih domaćinstava, naziv naselja u kojima su živjeli, broj žrtava agresije; broj ubijenih/poginulih, broj žena hudovica i djece siročadi; broj žrtava genocida, broj žena hudovica i broj siročadi od žrtava genocida) o „tradicionalnim“ bošnjačkim familijama općine Srebrenica, a po abecednom redu.

Abdurahmanovići – bilo je 13 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 60 članova, a živjeli su u 5 naselja, i to: *Donji Potočari, Liješće, Radovčići, Srebrenica i Sulice*. Tokom agresije ubijene su dvije osobe muškog spola iza kojih su ostale 2 hudovice i 3 siročeta. U toku genocida ubijeno je 9 osoba, a iza ubijenih ostalo je 7 hudovica i isto toliko siročadi.

Ademovići – bilo je ukupno 79 domaćinstava (76 porodičnih) koja su ukupno imala 384 člana, a živjeli su u 11 naselja, i to: *Babuljice, Bostahovine, Donji Potočari, Fojhar, Gornji Potočari, Likari, Milačevići, Pećišta, Podosoje, Pustumulići i Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su 3 osobe, a iza ubijenih su ostale 2 hudovice i 6-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 57 osoba, a iza ubijenih ostalo je 39 hudovica i 64 siročeta.

Adilovići – bila su dva porodična domaćinstva (otac i sin) koja su imala ukupno 7 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijena je jedna osoba (otac) iz ove familije.

Agići – bilo je jedno porodično domaćinstvo koje imalo 7 članova, a živjeli su u naselju *Skenderovići*. U toku genocida ubijena su dva brata, a iza mlađeg brata ostala je hudovica i dvoje siročadi.

Ahmečkovići – bilo je jedno porodično, četveročlano domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Ahmetovići – bilo je 70 domaćinstava (67 porodičnih) koja su imala ukupno 321 član, a živjeli su u 10 naselja općine Srebrenica, i to: *Babuljice, Bajramovići, Brezovice, Fojhar, Pećišta, Podgaj, Pustumulići, Skelani, Srebrenica i Žedenjsko*. Tokom agresije ubijeno je 12 osoba; među ubijenima su tri osobe ženskog spola, od kojih jedna četverogodišnja djevojčica, a iza ubijenih osoba, oženjenih muškaraca, ostalo je 6 hudovica i 10-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 40 osoba, a iza ubijenih ostalo je 27 hudovica i 39 siročadi.

Ajšići – bilo je 10 porodičnih domaćinstava koja su ukupno imala 66 članova, a živjeli su u 3 naselja, i to: *Brakovci, Kutuzero i Viogor*. Tokom agresije

ubijene su 3 osobe muškog spola, a iza ubijenih ostale su dvije hudovice i 9-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 9 osoba, među kojima i jedna maloljetna, a iza ubijenih ostalo je 7 hudovica i 17-ero siročadi.

Akagići – bila su 3 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 8 članova, a živjeli su u gradskom naselju *Srebrenici*. U toku genocida ubijena je jedna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica.

Alemići – bilo je 18 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 88 članova, a živjeli su u 4 naselja, i to: *Bučje, Donji Potočari, Kutuzero i Srebrenica*. Tokom agresije ubijeno je 5 osoba muškog spola, a iza ubijenih ostale su 4 hudovice i 5-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 13 osoba muškog spola, a iza ubijenih ostalo je 9 hudovica i 10-ero siročadi.

Alići – bilo je 169 domaćinstava (164 porodična) koja su ukupno imala 826 članova, a živjeli su u 23 naselja općine Srebrenica, i to: *Brakovci, Brezovice, Bučinovići, Dobrak, Donji Potočari, Gornji Potočari, Kalimanići, Karačići, Krušev Do, Likari, Lipovac, Međe, Nogačevići, Obadi, Osatica, Pećišta, Podgaj, Prohići, Radovčići, Rađenovići, Skelani, Srebrenica i Sulice*. Tokom agresije ubijeno je 19 osoba, među kojima jedno dvanaestogodišnje dijete i jedna mlađa djevojka. Iza ubijenih, oženjenih muškaraca, ostalo je 11 hudovica i 25-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 128 osoba muškog spola, među kojima i 9 dječaka, a iza ubijenih ostalo je 88 hudovica i 140-ero djece siročadi.

Aliefendići – bilo je 5 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 27 članova, a živjeli su u naselju *Moćevići*. U toku genocida ubijene su 4 osobe muškog spola (tri brata i sin od najstarijeg brata), a iza ubijenih ostale su 3 hudovice i 10-ero siročadi.

Alihodžići – bilo je 11 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 51-og člana, a živjeli su u tri naselja, i to: *Donji Potočari, Moćevići i Pećišta*. Tokom agresije ubijeno je 6 osoba, među kojima i dvije osobe ženskog spola. Iza jedne ubijene osobe ostala je hudovica i troje siročadi. U toku genocida ubijeno je 9 osoba muškog spola, među kojima i jedan 16-to godišnji dječak, a iza ubijenih ostalo je 5 hudovica i 6-ero djece siročadi.

Alimanovići – bila je jedna tročlana porodica koja je živjela u zajedničkom domaćinstvu s starijom ženskom osobom prezimena Barukčić, a bili su nastanjeni u gradu *Srebrenici*.

Alispahići – bilo je 10 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 54 člana, a živjeli su u naseljima *Milačevići i Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su 4 osobe, a iza ubijenih ostale su 3 hudovice i 5-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 12 osoba muškog spola, među kojima i 4 starija dječaka, a iza ubijenih ostalo je 5 hudovica i 10-ero djece siročadi.

Ališevići – bila su 3 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 15 članova, a živjeli su u naselju *Babuljice*. U toku genocida ubijene su 4 osobe muškog spola, među kojima su dva brata sa po jednim sinom. Iza ubijenih ostale su 3 hudovice i jedno siročče.

Aljići – bilo je 37 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 166 članova, a živjeli su u 8 naselja, i to: *Dobrak, Donji Potočari, Mala Daljehošta, Peći, Pribidoli, Radovčići, Skelani i Srebrenica*. Tokom agresije ubijeno je 9 osoba, među kojima i dvije ženske osobe, a iza ubijenih ostala je hudovica s dvoje siročadi. U toku genocida ubijeno je 20 osoba, među kojima i dva starija dječaka, a iza ubijenih ostalo je 12 hudovica i 10-ero siročadi.

Aljkanovići – bilo je 16 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 80 članova, a živjeli su u sljedećim naseljima: *Pećišta, Srebrenica i Sulice*. Tokom agresije ubijena je jedna mlađa osoba muškog spola. U toku genocida ubijeno je 17 osoba muškog spola, među kojima i jedna maloljetna osoba, a iza ubijenih ostalo je 13 hudovica i 18-ero siročadi.

Andelići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Donji Potočari*.

Arnautovići – bilo je jedno porodično, dvočlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Osmaće*.

Atići – bila su 24 domaćinstva (2 samačka) koja su imala ukupno 107 članova, a živjela u 4 naseljena mjesta, i to: *Gornji Potočari, Milačevići, Srebrenica i Šubin*. U toku genocida ubijeno je 20 osoba muškog spola, među kojima su braća, očevi i sinovi, a iza ubijenih ostalo je 16 hudovica i 20-ero djece siročadi.

Avdagići – bilo je 6 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 24 člana, a živjeli su u naselju *Donji Potočari*. Na početku agresije na nezavisnu državu Bosnu i Hercegovinu ubijena je jedna maloljetna osoba muškog spola.

Avdići – bilo je 105 domaćinstava (5 samačkih) koja su imala ukupno 512 članova, a živjeli su u 18 naselja na području općine Srebrenica, i to: *Babuljice, Bajramovići, Gladovići, Kalimanići, Lipovac, Ljeskovik, Milačevići, Obadi, Osatica, Osmaće, Pećišta, Pasmulići, Radovčići, Rađenovići, Srebrenica, Sulice, Šubin i Žedenjsko*. Tokom agresije ubijena je 21 osoba iz ove familije, među kojima i 5 osoba ženskog spola; među ovima majka s dvije djevojčice, kao i 5 maloljetnih osoba. Iza ubijenih, oženjenih muškaraca, ostalo je 12 hudovica i 26-ero siročadi. U toku genocida ubijene su 94 osobe muškog spola, među kojima i 4 maloljetne osobe, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 57 hudovica i 86-ero siročadi; 32 siročeta bila su članovi polipeđijskih porodica, sa po 4-ero djece (četiri porodice), sa po 5-ero djece (dvije porodice) i jedan porodica sa 6-ero djece.

Azirovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Obadi*.

Bajići – bilo jedno samačko domaćinstvo, starija ženska osoba, koja je živjela u gradu *Srebrenici*.

Bajraktarevići – bilo je 8 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 41-nog člana, a živjeli su u naseljima *Pusmulići* i *Sase*. Tokom agresije ubijene su 3 osobe muškog spola, među kojima i jedan dječak, a iza jedne ubijene osobe ostala je hudovica i 4-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 10 osoba, među kojima i dva dječaka, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 5 hudovica i 11-ero siročadi.

Bajrami – bila su 2 porodična domaćinstva, od dva brata, koja su imala ukupno 9 članova, a živjeli su u naseljima *Liješće* i *Skelani*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijena su oba brata, a iza njih su ostale hudovice sa ukupno 5-ero siročadi.

Bajramovići – bila su 22 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 100 članova, a živjeli su u sljedećim naseljima: *Beširevići*, *Dobrak*, *Srebrenica* i *Sulice*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijene su 3 osobe muškog spola, među kojima i dvije maloljetne osobe – dva brata. Iza starije ubijene osobe ostala je hudovica i dvoje siročadi. U toku genocida ubijeno je 14 osoba, među kojima i 3 maloljetne osobe, od kojih jedna osoba ženskog spola. Iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 7 hudovica i 10-ero siročadi.

Bajrići – bilo je 8 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 31 člana, a živjeli su u naseljima *Skelani*, *Srebrenica* i *Velika Daljogošta*. Tokom agresije ubijena je jedna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica i dvoje siročadi. U toku genocida ubijene su dvije osobe muškog spola, a iza ubijenih ostale su dvije hudovice i jedno siroče od mlađeg ubijenog.

Bakalovići – bila su 4 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 16 članova, a živjeli su gradu *Srebrenici*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijena je jedna sredovječna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica i jedno siroče.

Barakovići – bila su 4 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 17 članova, a živjeli su u naselju *Blažijevići*. U drugoj godini agresije ubijena je mlađa osoba ženskog spola – majka 5-ero djece od kojih je najstarije imalo osam, a najmlađe dvije godine. Ova djeca postat će potpuna siročad 1995. godine kada im je u genocidu ubijen i otac, a koji se prije ubistva oženio i dobio još jedno - šesto dijete. U toku genocida ubijene su 4 osobe muškog spola, među kojima su otac i sin, a iza ubijenih ostale su 4 hudovice i 10-ero siročadi.

Barukčići – bila su 4 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 11 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijene su 4 osobe

muškog spola, među kojima su otac i dva sina, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice; jedna hudovica sa siročetom.

Bečići – bilo je 9 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 38 članova, a živjeli su u naseljima *Karačići, Klotijevac i Srebrenica*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijena je jedna sredovječna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica i troje siročadi. U toku genocida ubijeno je 7 osoba muškog spola, među kojima i jedan dječak, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 5 hudovica i 6-ero siročadi.

Bećirovići – bilo je 35 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 177 članova, a živjeli su u sljedećim naseljima: *Blažijevići, Opetci, Podgaj, Skelani, Slatina i Srebrenica*. Tokom agresije ubijeno je 10 osoba, među kojima i 5 osoba ženskog spola, kao i jedan dječak, a iza ubijenih (oženjeni) ostale su dvije hudovice i 7-ero siročadi; jedno dijete bez oba roditelja. U toku genocida ubijene su 22 osobe muškog spola, među kojima i jedna maloljetna osoba, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 16 hudovica i 35-ero djece siročadi, među kojima i četvero djece, iz dvije porodice, bez oba roditelja.

Beganovići – bilo je 29 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 146 članova, a živjeli su u naseljima *Likari, Mala Daljogošta, Moćevići, Peći, Rađenovići i Srebrenica*. Tokom agresije na RBiH ubijeno je 5 osoba, među kojima i jedna trinaestogodišnja djevojčica i njen stariji brat, kao i dva brata, sinovi Selmanovi. Iza ubijenih (oženjeni) ostale su 3 hudovice i 4-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 16 osoba, među kojima i jedna starija žena, kao i očevi, sinovi i braća. Iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 10 hudovica i 11-ero siročadi.

Begići – bilo je 75 domaćinstava (6 samačkih) koja su imala ukupno 316 članova, a živjeli su u 11 naselja općine Srebrenica, i to: *Bučje, Dimnići, Donji Potočari, Likari, Lipovac, Luka, Peći, Pećišta, Pribidoli, Radovčići i Srebrenica*. Tokom agresije na RBiH ubijeno je 7 osoba muškog spola, a među ubijenim su braća, očevi i sinovi. Iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 7 hudovica i 12-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 40 osoba, među kojima i dvije starije žene, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 27 hudovica i 35-ero djece siročadi; jedna hudovica s 5-ero, a tri hudovice sa po troje siročadi.

Begovići – bilo je 18 domaćinstava (3 samačka) koja su imala ukupno 58 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari i Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su dvije osobe muškog spola, a iza starije ubijene osobe ostala je hudovica i troje siročadi. U toku genocida ubijene su tri osobe muškog spola, starosti preko 65 godina.

Beharići – bilo je 5 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 16 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. Na početku agresije ubijene su 3 osobe

muškog spola, među kojima i dva brata, sinovi Rahmanovi, a iza ubijenih ostale su 3 hudovice i 5-ero siročadi.

Bekrići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 18 članova, a živjeli su u naseljima *Brakovci i Gornji Potočari*. Na početku agresije protiv nezavisne države Bosne i Hercegovine ubijena su dva brata, sinovi Sulejmanovi, a iza ubijenih ostale su dvije hudovice i 5-ero siročadi; mlađa hudovica s četvero siročadi. U toku genocida ubijeno je 5 osoba muškog spola, među kojima i dva brata, sinovi Jusufovi, kao i dvije maloljetne osobe. Iza ubijenih (oženjenih) ostale su 3 hudovice i 4-ero siročadi.

Bektići – bila su 102 domaćinstva (4 samačka) koja su imala ukupno 501 člana, a živjeli su u 16 naselja, i to: *Bajramovići, Blažijevići, Brezovice, Bučinovići, Buče, Donji Potočari, Fojhar, Karačići, Lipovac, Opetci, Peći, Podgaj, Pasmulići, Srebrenica, Sućeska i Sulice*. Tokom agresije ubijeno je 14 osoba muškog spola, među kojima i jedna maloljetna, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 7 hudovica i 9-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 70 osoba muškog spola, među kojima i 5 maloljetnika, a iza ubijenih (oženjenih) ostala je 51 hudovica i 68-ero siročadi.

Bešići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijen je jedan 16-godišnji dječak – sin od osnivača domaćinstva. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva (glava porodice, nosilac domaćinstva), a iza ubijenog ostala je hudovica i jedno siročče.

Bitinovići – bila su 3 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 12 članova, a živjela su u naselju *Pećišta*. U toku genocida ubijena su dva brata, sinovi Abdulaha, a iza njih ostale su dvije hudovice i 3 siročeta.

Bogilovići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Borogovac - bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je najstariji sin od osnivača domaćinstva, a iza ubijenog ostala je hudovica i siročče.

Bosno – bila su dva porodična domaćinstva (od dva brata) koja su imala ukupno 8 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijena je jedna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica i dvoje siročadi.

Bošnjak – bilo je jedno prošireno porodično domaćinstvo koje je imalo ukupno 12 članova, a živjeli su u naselju *Beširevići*. U toku genocida ubijen je jedan od sinova osnivača ovog domaćinstva.

Brdarevići – bilo je 9 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 38 članova, a živjeli su u naselju *Milačevići*. U toku genocida ubijeno je 6 osoba

muškog spola, među kojima su dva brata i dvojica sinova od mlađeg brata, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 7-ero djece siročadi.

Budići – bilo je jedno samačko domaćinstvo, starija osoba ženskog spola, a živjela je u naselju *Gornji Potočari*.

Budovići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 20 članova, a živjeli su u naselju *Babuljice*. Tokom agresije ubijena je jedna mlađa osoba muškog spola. U toku genocida ubijene su 3 osobe muškog spola, među kojima su otac i sin, a iza ubijenih ostale su 3 hudovice i 6-ero siročadi; petero siročadi od mlađe ubijene osobe.

Buhići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Pećišta*.

Buljubašići – bilo je 11 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 58 članova, a živjeli su u naseljima *Ljeskovik*, *Pećišta* i *Srebrenica*. Na početku agresije protiv Bosne i Hercegovine ubijena je 13 godina stara djevojčica, a tokom genocida ubijen joj je otac i dva starija brata. Dakle, tokom četverogodišnjeg fašističko-terorističkog orgijanja srpsko pravo(krivo)slavnog agresora biti će pobijeni svi članovi ove porodice. U toku genocida ubijeno je ukupno 12 osoba iz ove familije, među kojima su dvije maloljetne osobe, kao i braća, očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 9-ero siročadi.

Bumbulovići – bilo je 14 domaćinstava (dva samačka) koja su imala ukupno 59 članova, a živjeli su u naselju *Peći*. Na početku agresije ubijene su 3 osobe, među kojima stariji supružnici i jedna starija žena. U toku genocida ubijeno je 15 osoba muškog spola, među kojima i dvije maloljetne osobe, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 11-ero siročadi.

Burići – bilo je 15 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 70 članova, a živjeli su u naseljima *Gornji Potočari*, *Osmaće* i *Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su dvije mlađe osobe muškog spola, obje i naselja Osmaće, a iza starije ubijene osobe ostali su hudovica i siroč. U toku genocida ubijeno je 9 osoba muškog spola, među kojima su maloljetna osoba, kao i braća, očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 6 hudovica i 7-ero siročadi.

Cibralići – bilo je jedno porodično, dvočlano, domaćinstvo – majka i sin, a živjeli su u naselju *Donji Potočari*.

Cvrk – bilo je 17 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 75 članova, a živjeli su u naseljima *Milačevići*, *Srebrenica* i *Žedenjsko*. Tokom agresije ubijene su 4 osobe muškog spola, među kojima i dvije maloljetne, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice i dvoje djece siročadi od mlađe hudovice. U toku genocida ubijeno je 14 osoba, među kojima su dvije maloljetne

osobe, kao i jedna starija žena, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 14-ero siročadi; četiri hudovice sa po 3 djeteta siročeta.

Čakanovići – bilo je 7 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 33 člana, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari* i *Srebrenica*. U toku genocida ubijeno je 6 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 5-ero siročadi.

Čakar – bilo jedno porodično, peteročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Gornji Potočari*. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica.

Čamdžići – bilo je 12 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 59 članova, a živjeli su u naseljima *Bajramovići*, *Karačići*, *Radoševići* i *Srebrenica*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijeno je 5 osoba muškog spola, među kojima su i dva brata, kao i dvije osobe koje su ubijene u Srbiji gdje su se nalazile na privremenom radu, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice i 6-ero siročadi; jedna hudovica s četvero siročadi. U toku genocida ubijeno je 12 osoba muškog spola, među kojima su jedna maloljetna osoba, kao i braća, te očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 7 hudovica i 11-ero siročadi.

Čardakovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica sa siročetom.

Čehajići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 14 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*.

Čengići – bilo je jedno prošireno porodično domaćinstvo koje je imalo ukupno 6 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. Na početku agresije ubijen je sin od osnivača domaćinstva, a iza njega su ostali hudovica i dvoje siročadi. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica. Dakle, tokom agresije i genocida ubijeni su otac i sin - oba odrasla muška člana ove familije.

Čimići – bilo je jedno porodično, dvočlano, domaćinstvo – majka i sin, a živjeli su u gradu *Srebrenici*.

Čivići – bilo je 29 domaćinstava (dva samačka) koja su imala ukupno 139 članova, a živjeli su u naseljima *Krnjići*, *Liješće*, *Obadi*, *Srebrenica* i *Tokoljak*. Tokom agresije ubijeno je 5 osoba, među kojima i jedna osoba ženskog spola koja je živa spaljena sa suprugom; među ovih 5 ubijenih osoba, tri su žive spaljene. Iza ubijenih (oženjenih) ostale su 3 hudovice i 6-ero djece siročadi; jedna hudovica s četvero siročadi. U toku genocida ubijeno je 28 osoba muškog spola, među kojima su jedna maloljetna osoba, kao i braća, očevi i sinovi te

drugi bliži srodnici, a iza ubijenih (oženjeni) ostali su 21 hudovica i 24-ero djece siročadi; jedna hudovica sa četvero siročadi, a tri hudovice sa po troje siročadi.

Čizmići – bilo je jedno porodično, dvočlano, domaćinstvo (majka i sin) koje je živjelo u gradu *Srebrenica*.

Čočići – bilo je 6 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 27 članova, a živjeli su u naseljima *Liješće i Mala Daljogošta*. U toku genocida ubijene su dvije osobe muškog spola – amidža i bratić mu, a iza starije ubijene osobe ostala je hudovica.

Čokerovići – bila su 2 porodična domaćinstva, od dva brata, koja su imala ukupno 12 članova, a živjeli su u naselju *Skelani*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijen je najstariji sin od mlađeg brata, osnivača jednog od dva domaćinstva, a iza njega su ostali hudovica i jedno siroče.

Čolakovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Čorajevići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Čatići – bilo je 8 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 3 članova, a živjeli su u naseljima *Bajramovići, Donji Potočari, Osmaće i Srebrenica*. Na početku agresije ubijene su dvije osobe muškog spola, dva brata – sinovi Ibrahimovi, a iza ubijenih ostale su dvije hudovice i 5-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 7 osoba muškog spola, među kojima su i dva oca sa po jednim sinom, od kojih je jedan maloljetan, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 4-ero siročadi; dvije hudovice sa po dvoje djece.

Čemo – bilo je jedno prošireno porodično domaćinstvo koje je imalo 6 članova, a živjelo je u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijene su dvije osobe muškog spola, otac i najstariji sin, a iza ubijenog oca ostala je hudovica.

Dajići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Dautbašići – bilo je 12 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 58 članova, a živjeli su u naseljima *Brezovice i Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su tri osobe, među kojima i 29-to godišnja majka četvero djece, a iza ubijenih (udatih/ oženjenih) ostali su jedan hudovac s četvero male djece i jedna hudovica. U toku genocida ubijeno je 11 osoba muškog spola među kojima su, uglavnom, očevi i sinovi te braća, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 7 hudovica i 19-ero djece siročadi; jedna hudovica sa 6-ero siročadi, kao i četvero siročadi bez oba roditelja; majka ubijena na početku agresije, a otac u toku genocida.

Dautovići – bilo je 17 domaćinstava (dva samačka) koja su imala ukupno 77 članova, a živjeli su u naseljima *Babuljice, Pećišta, Poznanovići i Šubin*. Na

početku agresije ubijen je jedan 20-trogodišnji mladić. U toku genocida ubijeno je 14 osoba muškog spola, među kojima su jedna maloljetna osoba te braća, očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 9 hudovica i 16-ero siročadi; po dvije hudovice sa po četvero, odnosno troje siročadi.

Dedići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Podgaj*. U toku genocida ubijen je osnivač (nosilac) domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica.

Delalići – bila su 2 porodična domaćinstva (otac i sin) koja su imala ukupno 10 članova, a živjeli su u naselju *Dobrak*. U toku genocida ubijena su tri brata, sinovi Ismetovi, a iza dva starija brata ostale su dvije hudovice sa po dvoje siročadi.

Delići – bila su 92 domaćinstva (5 samačkih) koja su imala ukupno 449 članova, a živjeli su u 19 naselja općine Srebrenica, i to: *Blažijevići, Bučje, Dobrak, Donji Potočari, Fojhar, Gostilj, Kalimanići, Kutuzero, Likari, Luka, Osatica, Osmaće, Pećišta, Rađenovići, Skelani, Skenderovići, Srebrenica, Sućeska i Tokoljak*. Tokom agresije ubijeno je 9 osoba muškog spola, među kojima su braća te očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 13-ero djece siročadi. U toku genocida ubijene su 74 osobe, među kojima su dvije osobe ženskog spola; jedna starica (r. 1918.) i jedna djevojka (r. 1975.), kao i tri dječaka, te braća, djedovi, sinovi i unuci. Iza ubijenih (oženjenih) ostala je 51 hudovica i 69-ero siročadi; sa po četvero siročadi ostalo je 5 hudovica, a isto toliko hudovica sa po 3 djeteta siročeta.

Delimustafići – bilo je jedno porodično, osmeročlano domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Donji Potočari*. U toku genocida ubijen je srednji sin (r. 1974.) ove familije.

Derviševići – bilo je 14 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 69 članova, a živjeli u naseljima *Čičevci, Dimnići, Ljeskovik, Moćevići, Pribidoli i Srebrenica*. Tokom agresije ubijene su 3 osobe muškog spola, među kojima i jedan 19-godišnji mladić, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice i 8-ero djece siročadi. U toku genocida ubijeno je 19 osoba muškog spola, među kojima su tri maloljetne osobe, kao i otac sa četiri sina, odnosno dva sina, te očevi sa po jednim sinom. Iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 12 hudovica i 12-ero siročadi.

Divovići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 13 članova, a živjeli su u naseljima *Likari i Pećišta*. Na početku agresije ubijen je 15-godišnji dječak. U toku genocida ubijena su 3 brata, sinovi Ramini, a iza njih su ostale tri hudovice.

Dizdarevići – bilo je 9 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 30 članova, a živjeli su u naseljima *Likari, Srebrenica i Staroglavice*.

Tokom agresije ubijene su 3 osobe muškog spola, a iza ubijenih ostale su dvije hudovice i troje siročadi – svi od mlađe hudovice. U toku genocida ubijeno je 8 osoba, među kojima su jedan dječak i jedna starija ženska osoba koja je ubijena zajedno sa mlađim bratom, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 5-ero siročadi.

Dolmagići – bilo je jedno samačko domaćinstvo - starija ženska osoba koja je živjela u gradu *Srebrenici*.

Draškovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo; majka i dvije maloljetne kćerke, a živjeli su u gradu *Srebrenici*.

Dudići – bilo je 16 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 85 članova, a živjeli su u naseljima *Liješće, Osmaće, Poznanovići, Srebrenica i Sulice*. Tokom agresije ubijene su dvije starije osobe – muško i žensko. U toku genocida ubijeno je 13 osoba muškog spola, među kojima ima i braće, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 12-ero siročadi.

Dugonjići – bilo je 7 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 27 članova, a živjeli su u naseljima *Obadi, Skelani i Srebrenica*. Na početku agresije ubijene su dvije osobe, supružnici, iz naselja Obadi. U toku genocida ubijena je jedna mlađa osoba muškog spola, a iza ubijenog ostali su žena i siroče.

Durakovići – bila su 33 domaćinstva (tri samačka) koja su imala ukupno 135 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari, Likari, Luka, Srebrenica i Žedenjsko*. Tokom agresije ubijene su 4 osobe, među kojima i jedna starija žena, a iza jedne ubijene (oženjene) osobe ostala je hudovica i siroče. U toku genocida ubijeno je 15 osoba, među kojima su jedan dječak, jedna 82-godišnja starica, te braća, očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 12-ero siročadi.

Durmići – bilo je 5 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 20 članova, a živjeli su u naseljima *Slatina i Velika Daljogošta*.

Durmiševići – bilo je jedno porodično, dvočlano, domaćinstvo – mlađi bračni par, a živjeli su u naselju *Sučeska*. U toku genocida ubijen je suprug i osnivač ovog domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica.

Džananovići – bila su 34 domaćinstva (jedno samačko) koja su imala ukupno 165 članova, a živjeli su u naseljima *Beširevići, Gaj, Kalimanići, Osatica, Podosoje, Srebrenica i Tokoljak*. Tokom agresije ubijeno je 5 osoba muškog spola, među kojima i jedna maloljetna, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 2 hudovice i troje siročadi. U toku genocida ubijeno je 37 osoba iz ove familije, među kojima su dvije maloljetne osobe – dva brata, kao i mnoga braća te očevi i sinovi, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 26 hudovica i 36-ero djece siročadi; tri hudovice sa po troje, odnosno sa po jednim siročetom te 12 hudovica sa po dvoje siročadi.

Džanići – bilo je 28 domaćinstava (dva samačka) koja su imala ukupno 124 člana, a živjeli su u naseljima *Dobrak, Donji Potočari, Gladovići, Klotijevac, Likari, Peći, Radoševići i Srebrenica*. Tokom agresije ubijeno je 5 osoba muškog spola, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice i troje siročadi. U toku genocida ubijeno je 12 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi te braća, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 11 hudovica i 10-ero siročadi.

Džebo – bila su dva porodična domaćinstva koja su imala ukupno 7 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je osnivač mlađeg domaćinstva, a iza njega su ostali hudovica i siročće.

Džinovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega ostali su hudovica i siročće.

Đekići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica.

Đikanovići – bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijen je osnivač domaćinstva, a iza njega je ostala hudovica sa troje siročadi.

Đilovići – bila su dva porodična domaćinstva (osnovala dva brata) koja su imala ukupno 7 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. U toku genocida ubijena su oba brata, a iza njih su ostale hudovice i troje siročadi.

Đogazi – bilo je 12 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 59 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari i Pećišta*. Tokom agresije ubijene su 4 osobe, među kojima otac i sin te mlađa djevojka, a iza jedne ubijene osobe ostala je hudovica sa dvoje siročadi. U toku genocida ubijeno je 14 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi, braća i jedna maloljetna osoba, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 8 hudovica i 15-ero siročadi; jedna hudovica sa 5-ero i dvije hudovice sa po troje siročadi, a ostale hudovice sa po dvoje, odnosno jednim siročćetom.

Đozići – bila su 43 domaćinstva (4 samačka) koja su imala ukupno 181-og člana, a živjeli su u naseljima *Babuljice, Bajramovići, Gornji Potočari, Orahovica, Pećišta i Srebrenica*. Na početku agresije ubijeno je 5 osoba muškog spola, među kojima su dva oca sa po jednim sinom, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 3 hudovice i četvero siročadi. U toku genocida ubijeno je 27 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi te braća, kao i jedna maloljetna osoba, a iza ubijenih ostalo je 20 hudovica i 29-ero siročadi.

Đulakovići – bila su 3 domaćinstva (jedno samačko) koja su ima ukupno 8 članova, a živjeli su u naseljima *Likari i Srebrenica*. Na početku agresije ubijen je

jedan sredovječni muškarac, a iza njega je ostala hudovica. U toku genocida ubijen je muškarac, a iza njega je ostala hudovica sa dvoje siročadi.

Edrenići - bilo je jedno porodično, četveročlano, domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Efendići – bilo je 50 domaćinstava (4 samačka) koja su imala ukupno 210 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari, Gornji Potočari, Gornji Potočari+Pećišta, Pećišta, Srebrenica i Urisići*. Tokom agresije ubijeno je 7 osoba iz ove familije, među kojima su otac i 6-godišnja kći, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 5 hudovica i 13-ero siročadi; jedna hudovica s petero, dvije sa po troje, odnosno sa po jednim siročetom. U toku genocida ubijeno je 30 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi te braća, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 20 hudovica i 15-ero siročadi.

Ehlići – bila su 2 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 6 članova, a živjeli su u naselju *Milačevići*.

Ejubovići – bilo je 19 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 93 člana, a živjeli su u naseljima *Bajramovići, Bostahovine, Fojhar, Pećišta i Srebrenica*. Tokom agresije ubijena je jedna sredovječna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica sa 6-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 20 osoba, među kojima su dvije maloljetne osobe i starija žena, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 10 hudovica i 14-ero siročadi; četiri hudovice sa po troje siročadi i dvije sa po jednim siročetom.

Emkići – bilo je 14 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 62 člana, a živjeli su u naseljima *Osatica i Skelani*. U prve dvije godine agresije ubijeno je 5 osoba, među kojima su dva brata i jedna sredovječna žena, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 3 hudovice i 5-ero siročadi. U toku genocida ubijeno je 7 osoba muškog spola, među kojima su otac i maloljetni sin te braća, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i 6-ero siročadi.

Fazlići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 18 članova, a živjeli su u gradu *Srebrenici*. Na početku agresije na Bosnu i Hercegovinu ubijeni su stariji supružnici. U toku genocida ubijena je jedna osoba muškog spola, a iza nje su ostali hudovica i jedno siroče.

Fežići – bilo je 27 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 131-oga člana, a živjeli su u naseljima *Bajramovići, Blažijevići, Bostahovine, Skelani, Srebrenica i Sulice*. Tokom agresije ubijeno je 7 osoba iz ove familije, među kojima su jedna maloljetna i dvije osobe ženskog spola, od kojih jedna majka dvoje djece, a iza ubijenih (oženjenih/udatih) ostale su dvije hudovice i jedan hudovac kao i 5-ero siročadi. U toku genocida ubijene su 23 osobe muškog spola, među kojima su očevi i sinovi te braća, kao i dvije maloljetne osobe, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 17 hudovica i 28-ero siročadi.

Ferizovići – bilo je jedno samačko domaćinstvo koje je živjelo u gradu *Srebrenici*.

Fržina – bilo je jedno prošireno porodično, sedmočlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Radovčići*, zaseok *Purtići*. U toku genocida ubijena je jedna osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica i troje siročadi.

Gabeljići – bilo je 60 domaćinstava (dva samačka) koja su imala ukupno 310 članova, a živjeli su u naseljima *Bučinovići*, *Gladovići*, *Podgaj*, *Srebrenica* i *Žedenjsko*. Tokom agresije ubijeno je 14 osoba iz ove familije, a među ubijenima je 9 osoba ženskog spola, od kojih je 5 djevojčica, uključujući i dvije sestre, te jedno četverogodišnje dijete. Iza ubijenih (oženjeni) osoba ostale su 3 hudovice i 6-ero siročadi. U toku genocida ubijena je 61 osoba muškog spola, među kojima su očevi i sinovi te braća, kao tri dječaka, a iza ubijenih (oženjenih) ostalo je 35 hudovica i 56-ero siročadi, među kojima i 6-ero djece bez oba roditelja; s petero siročadi ostala je jedna, sa četvero odnosno troje siročadi ostale su po tri hudovice.

Gadžo – bila su 3 porodična domaćinstva (otac i dva sina) koja su imala ukupno 13 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari* i *Srebrenica*.

Garaljevići – bila su 4 porodična domaćinstva (od dva brata i njihova dva bratića) koja su imala ukupno 23 člana, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari* i *Likari*. Na početku agresije ubijen je 17-godišnji dječak, a u toku genocida ubijeno je 10 osoba iz ove familije, među kojima su dvije maloljetne osobe te dva oca sa po dva sina i tri brata. Iza ubijenih (oženjenih) ostale su 4 hudovice i troje siročadi.

Gerovići – bila su dva porodična domaćinstva koja su imala ukupno 6 članova, a živjeli su u naseljima *Sase* i *Srebrenica*. U toku genocida ubijene su dvije osobe muškog spola, otac i sin, a iza oca ostala je hudovica.

Gladovići – bilo je 16 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 59 članova, a živjeli su u naseljima *Krušev Do* i *Luka*. U toku genocida ubijen je 27-godišnji mladić iz ove familije.

Gluhići – bilo je 12 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 39 članova, a živjeli su u naseljima *Srebrenica* i *Toplica*. U toku genocida ubijene su 3 osobe muškog spola, a iza ubijenih (oženjenih) ostale su dvije hudovice i troje siročadi.

Golići – bila su 4 porodična domaćinstva koja su imala ukupno 17 članova, a živjeli su u naseljima *Sase* i *Srebrenica*. Na početku agresije ubijeno je 5 osoba iz ove familije, među kojima i četiri člana jedne porodice – supružnici i njihovo troje maloljetne djece iz naselja *Sase*. U toku genocida ubijena je jedna osoba muškog spola, koja je, u stvari, najstariji sin ranije ubijenog *Šahina*, a iza ubijenog ostala je hudovica s dvoje siročadi.

Golubovići – bilo je 7 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 30 članova, a živjeli su u naseljima *Donji Potočari* i *Srebrenica*. Na početku agresije ubijen je 28-godišnji muškarac, a iza ubijenog ostala je hudovica sa siročetom. U toku genocida ubijen je 37-godišnji muškarac, inače stariji brat od ranije ubijene osobe, a iza ubijenog ostala je hudovica i troje siročadi.

Grebovići – bilo je jedno porodično, tročlano, domaćinstvo koje je živjelo u naselju *Brezovice*.

Gurdići – bilo je 16 porodičnih domaćinstava koja su imala ukupno 93 člana, a živjeli su u naseljima *Blažijevići*, *Fojhar*, *Gornji Potočari*, *Pećišta*, *Radovčiči* i *Srebrenica*. Na početku agresije ubijeni su supružnici iza kojih je ostalo 5-ero djece potpune siročadi, kao i jedna 14-godišnja djevojčica. U toku genocida ubijeno je 20 osoba muškog spola, među kojima su braća, očevi i sinovi te dvije maloljetne osobe, a iza ubijenih ostalo je 14 hudovica i 21 siroč.

Gušići – bilo je 6 domaćinstava (jedno samačko) koja su imala ukupno 18 članova, a živjeli su u naseljima *Gostilj* i *Srebrenica*. Na početku agresije ubijena je starija osoba muškog spola, a iza ubijenog ostala je hudovica.

Gušo – bila su dva porodična domaćinstva koja su formirala otac i sin, a imala su ukupno 10 članova i živjeli su u naselju *Milačevići*. U toku genocida ubijene su dvije osobe muškog spola, otac i sin, a iza oca ostala je hudovica i jedno siroč.

Napomena

U prvom dijelu rada predstavljeno je istraživanje bošnjačkih familija općine Srebrenica u periodu 1991-1995. godine, i to abecednim redom, po prezimenima, od A do H. Drugi dio rada će biti objavljen u broju 12. ovog časopisa, gdje će se donijeti preostala istraživanja (prezimana od H do Ž), kao i zaključna razmatranja.

LITERATURA I IZVORI

- Dinić, J.: Čovek i reljef. Srpsko geografsko društvo, Beograd, 2007.
- Popis stanovništva, stanova, domaćinstava i gazdinstava u Bosni i Hercegovini 1991. Dokumentacija FZ BiH, Sarajevo, 2008.
- Smailović, I.: Muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini. 2 izd. El Kalem, Sarajevo, 1990.
- Suljić, A.: Demogeografske promjene u općini Srebrenica (magistarski rad). Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Sarajevu, Sarajevo, 2003.
- Suljić, A.: Stanovništvo i naselja općine Srebrenica (doktorska disertacija), Univerzitet u Tuzli, Prirodno-matematički fakultet, 2007.

- Suljić, A.: Stanovništvo i naselja općine Srebrenica: antropogeografska monografija. Knjiga 1. Geografsko društvo Tuzlanskog kantona i JU Narodna i univerzitetska biblioteka „Derviš Sušić.“ Tuzla, 2011.
- Suljić, A.: Stanovništvo i naselja općine Srebrenica: antropogeografska monografija. Knjiga 2. Geografsko društvo Tuzlanskog kantona. Tuzla, 2016.
- Suljić, A.: Stanovništvo i naselja općine Srebrenica: antropogeografska monografija. Knjiga 3. Autorsko izdanje. Tuzla, 2017.
- Šimunović, P.: Uvod u hrvatsko imenoslovlje. Golden Marketing-Tehnička knjiga, Zagreb, 2009.

Elektronski podaci:

1. Baza poginulih i nestalih pripadnika 28. divizije Drugog korpusa AR BiH;
2. Baza nestalih Federalne komisije za nestale osobe;
3. Baza nestalih i poginulih UG „Žene“ Srebrenice;
4. Baza nestalih i poginulih UG „Drina“ Srebrenica;
5. Baza poginulih i nestalih UG „Šehidske porodice“ Srebrenice;
6. Baza bošnjačkih žrtava agresije, genocida i njihovih porodica sa područja općine Srebrenica i
7. Birački spiskovi za opće i lokalne izbore u Bosni i Hercegovini od 1998. do 2014. godine.

Dr. Ph.D. Alija SULJIC
Edina SULJIC, prof.

**BOSNIAK FAMILIES OF THE MUNICIPALITY OF SREBRENICA:
anthropogeographic RESEARCH**

Abstract: *This paper explores and analyzes the most important anthropogeographic characteristics of the development of the municipality of Srebrenica until the mid-1990s, especially changes in the economic and educational structure of the municipal population. Particular attention was paid to the territorial distribution, that is, the representation of certain Bosniak families in the settlements of the municipality, as well as the number of households and the total number of persons per family. In addition, the basic demographic losses of Bosniak families in the Srebrenica municipality during the aggression against the independent state of Bosnia and Herzegovina, 1992-1995, are presented. and the massacres of Bosniak men after the occupation of the so-called UN Srebrenica Safe Zone, July 1995. Data on the number of widows and orphaned children as a result of the mass killing of Bosniak men during aggression and genocide were analyzed and presented by families.*

Key words: *Bosniak families, territorial distribution, demographic development, victims of aggression and genocide, widows, orphans.*